Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 92/42/EWG

z dnia 21 maja 1992 r.

w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym

(Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 17)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r.	L 220	1	30.8.1993
►**M2**	Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.	L 52	50	21.2.2004
►**M3**	Dyrektywa 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r.	L 191	29	22.7.2005
►**M4**	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/28/WE z dnia 11 marca 2008 r.	L 81	48	20.3.2008

sprostowana przez:

►**C1**	Sprostowanie, Dz.U. L 219 z 24.8.2007, str. 42 (2004/8/WE)

▼B

DYREKTYWA RADY 92/42/EWG

z dnia 21 maja 1992 r.

w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

we współpracy z Parlamentem Europejskim ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzja 91/565/EWG ([4]) przewiduje wspieranie we Wspólnocie wydajności energetycznej w ramach programu SAVE;

ważnym jest wspieranie środków zmierzających do stopniowego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego w terminie do dnia 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zagwarantowany jest swobodny przepływ towarów, usług, kapitału oraz osób;

rezolucja Rady z dnia 15 stycznia 1985 r. w sprawie poprawy programów oszczędności energii w Państwach Członkowskich ([5]) zachęca Państwa Członkowskie do kontynuowania, a w razie potrzeby zwiększenia wysiłków w kierunku wspierania bardziej racjonalnego wykorzystania energii poprzez dalszy rozwój zintegrowanej polityki oszczędnościowej w zakresie energii;

rezolucja Rady z dnia 16 września 1986 r. dotyczy nowych celów polityki energetycznej Wspólnoty do 1995 r. i zbliżania polityki Państw Członkowskich ([6]), w szczególności zmniejszenia zapotrzebowania na energię o co najmniej 20 %;

artykuł 130r Traktatu wymaga, aby działania Wspólnoty w zakresie ochrony środowiska zapewniały rozsądne i racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych;

właściwe jest przyjęcie wysokiego poziomu ochrony za podstawę propozycji w celu zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w Państwach Członkowskich w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska naturalnego i ochrony konsumenta;

w rezolucji z dnia 21 czerwca 1989 r. Rada oświadcza, „że Wspólnota powinna poświęcić uwagę możliwościom zmian klimatycznych spowodowanych efektem cieplarnianym” ([7]) oraz że zgodnie z wnioskiem Rady z dnia 29 października 1990 r.poziom stężenia CO_2 we Wspólnocie w 2000 r. powinien być ustabilizowany i ograniczony na poziomie z 1990 r.;

istotną wagę sektora gospodarstw domowych i usług, w którym zużywana jest znaczna część energii we Wspólnocie;

sektor ten wskutek tendencji do wzrostu liczby instalacji centralnego ogrzewania i do ogólnego podwyższania komfortu cieplnego będzie nabierał coraz większego znaczenia;

([1]) Dz.U. C 292 z 22.11.1990, str. 8.
([2]) Dz.U. C 129 z 20.5.1991, str. 97 oraz Dz.U. C 94 z 3.4.1992.
([3]) Dz.U. C 102 z 18.4.1991, str. 46.
([4]) Dz.U. L 307 z 8.11.1991, str. 34.
([5]) Dz.U. C 20 z 22.1.1985, str. 1.
([6]) Dz.U. C 241z 25.9.1986, str. 1.
([7]) Dz.U. C 183 z 20.7.1989, str. 4.

▼B

wyższa sprawność kotłów leży w interesie konsumenta; oszczędność energii oznacza zmniejszanie przywozu węglowodorów; zmniejszenie energetycznego uzależnienia Wspólnoty będzie korzystnie wpływało na jej bilans handlowy;

dyrektywa Rady 78/170/EWG z dnia 13 lutego 1978 r. odnosząca się do wysokiej jakości wytwornic ciepła używanych do ogrzewania pomieszczeń i wytwarzania ciepłej wody w budynkach nieprzemysłowych, nowych lub istniejących a także do izolowania instalacji rozprowadzania ciepła i ciepłej wody sanitarnej w nowych budynkach nieprzemysłowych ([1]) doprowadziła do ustalenia znacznie zróżnicowanych poziomów sprawności w poszczególnych Państwach Członkowskich;

wymagania dotyczące wysokiej sprawności kotłów wody gorącej spowodują zawężenie zakresu własności technicznych sprzętu umieszczanego na rynku, sprzyjając dzięki temu produkcji seryjnej i oszczędnościom z tytułu skali produkcji; brak środków ustalających wymagania energetyczne na dostatecznie wysokim poziomie może spowodować po urzeczywistnieniu rynku wewnętrznego odczuwalne obniżenie poziomu sprawności instalacji grzewczych z tytułu wprowadzania na rynek kotłów o niskiej sprawności;

lokalne warunki klimatyczne oraz charakterystyki energetyczne budynków różnią się znacznie we Wspólnocie; Państwa Członkowskie powinny uwzględnić te różnice przy ustalaniu warunków oddawania do użytku kotłów zgodnie z niniejszą dyrektywą; okoliczności te uzasadniają fakt, że Państwa Członkowskie, w których kotły typu „kominkowego" i kotły przeznaczone do instalowania w pomieszczeniach mieszkalnych są powszechnie stosowane w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy, powinny dopuszczać w określonych granicach wprowadzanie na rynek i oddawanie do użytku takich kotłów; takie ustalenia powinny podlegać szczególnemu nadzorowi Komisji;

niniejsza dyrektywa, której celem jest usunięcie przeszkód technicznych związanych ze sprawnością kotłów, powinna uwzględniać nowe podejście ustanowione w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. ([2]), która w szczególności postanawia, że harmonizacja przepisów prawnych jest ograniczona do przyjęcia, za pośrednictwem dyrektyw powstałych na podstawie art. 100 Traktatu EWG, zasadniczych wymagań, które produkty wprowadzane na rynek powinny spełniać, oraz że „wymogi zasadnicze muszą być precyzyjnie sformułowane w celu określenia prawnie nałożonych zobowiązań, które mogą być egzekwowane i umożliwienia jednostkom certyfikującym certyfikacji wyrobów w odniesieniu do tych wymagań w przypadku braku norm";

uwzględniając dyrektywę 83/189/EWG ([3]) ustanawiającą procedurę zapewnienia informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych;

uwzględniając decyzję 90/683/EWG ([4]) dotyczącą modułów dla różnych faz procedur oceny zgodności przeznaczonych do wykorzystania w dyrektywach harmonizacji technicznej;

kotły spełniające wymagania sprawności powinny nosić oznakowanie CE i - w odpowiednich przypadkach - oznaczenia mające na celu umożliwienie ich swobodnego obrotu i wprowadzania do użytku zgodnie z zamierzonym przeznaczeniem na terenie Wspólnoty;

uwzględniając dyrektywę 89/106/EWG ([5]) w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do produktów budowlanych;

([1]) Dz.U. L 52 z 23.2.1978, str. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 82/885/EWG (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 19).
([2]) Dz.U. C 136 z 4.6.1985, str. 1.
([3]) Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 90/230/EWG (Dz.U. L 128 z 18.5.1990, str. 15).
([4]) Dz.U. L 380 z 31.12.1990, str. 13.
([5]) Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12.

▼B

w celu zachęcenia do racjonalnego zużycia energii, zgodnie z dyrektywą Rady 90/396/EWG ([1]) z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych, powinny być ustalone wymagania dotyczące sprawności kotłów gazowych, określone w niniejszej dyrektywie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa, opracowana w ramach programu SAVE dotyczącego wspierania wydajności energetycznej we Wspólnocie, ustala wymagania w odniesieniu do sprawności nowych kotłów wodnych grzewczych opalanych paliwami ciekłymi lub gazowymi, których moc znamionowa jest nie mniejsza niż 4 kW i nie większa niż 400 kW, zwanych dalej „kotłami".

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

— *Kocioł:* zespół korpusu kotła z palnikiem przeznaczony do przekazywania wodzie ciepła otrzymanego ze spalania,

— *Urządzenie:*

  — korpus kotła przeznaczony do wyposażenia w palnik,

  — palnik przeznaczony do zamontowania w kotle,

— *Użyteczna moc znamionowa (wyrażona w kW):* ustalona i zagwarantowana przez producenta maksymalna moc cieplna osiągalna podczas pracy ciągłej i przy utrzymaniu podanej przez producenta sprawności użytkowej,

— *Sprawność użytkowa (wyrażona w %):* stosunek mocy cieplnej oddanej wodzie kotłowej do iloczynu dolnej wartości opałowej paliwa (przy stałym ciśnieniu paliwa) i zużycia paliwa wyrażonego jako ilość paliwa na jednostkę czasu,

— *Obciążenie częściowe (wyrażone w %):* stosunek mocy użytecznej kotła pracującego z przerwami lub poniżej użytecznej mocy znamionowej do jego użytecznej mocy znamionowej,

— *Średnia temperatura wody kotłowej*: średnia wartość temperatur wody kotłowej na wlocie i wylocie z kotła,

— *Kocioł standardowy:* kocioł, w którym średnia temperatura wody może być ograniczona poprzez jego konstrukcję,

— *Kocioł kominkowy:* kocioł do zasilania instalacji centralnego ogrzewania instalowany we wnęce kominkowej jako część zestawu składającego się z kotła kominkowego i paleniska gazowego,

— *Kocioł niskotemperaturowy:* kocioł, który może pracować w ruchu ciągłym przy temperaturze wody zasilającej 35–40 °C i w którym w określonych warunkach może następować skraplanie; włącznie z kotłami kondensacyjnymi na paliwa płynne,

— *Kocioł kondensacyjny:* kocioł o konstrukcji dostosowanej do stałego skraplania przeważającej części pary wodnej zawartej w spalinach,

— *Kocioł przeznaczony do instalowania w pomieszczeniu mieszkalnym:* kocioł o mocy znamionowej mniejszej niż 37 kW, przeznaczony do ogrzewania pomieszczenia mieszkalnego, w którym jest zainstalowany, poprzez wypromieniowanie ciepła z obudowy kotła, posiadający otwarte naczynie wzbiorcze i grawitacyjny obieg wody grzewczej. Kocioł taki musi mieć umieszczoną na obudowie wyraźną

([1]) Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 15.

▼B

wskazówkę, że musi on być zainstalowany w pomieszczeniu mieszkalnym.

Artykuł 3

1. Z zakresu niniejszej dyrektywy wyłączone są:

— kotły wodne, które mogą być opalane różnymi paliwami, w tym także paliwami stałymi,

— instalacje do ciągłego przygotowywania ciepłej wody,

— kotły, przystosowane do opalania paliwami, których własności znacznie odbiegają od zwykłych handlowych paliw ciekłych i gazowych (przemysłowe gazy odpadowe, biogaz itp.),

— kuchenki i urządzenia, które głównie przeznaczone są do ogrzewania pomieszczeń, w których są zainstalowane, a dodatkowo do dostarczania również gorącej wody do celów centralnego ogrzewania i celów użytkowych,

— urządzenia o mocy znamionowej mniejszej niż 6 kW, wykorzystujące obieg grawitacyjny i przeznaczone wyłącznie do wytwarzania zapasu gorącej wody użytkowej,

— kotły produkowane jednostkowo,

▼M2

— jednostki kogeneracji według definicji zawartej w dyrektywie 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie ►C1 promowanie kogeneracji ◄ opartej na zapotrzebowaniu na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii ([1]).

▼B

2. W przypadku kotłów dwufunkcyjnych - do ogrzewania pomieszczeń i przygotowania ciepłej wody użytkowej - wymagania dotyczące sprawności, określone w art. 5 ust. 1, dotyczą tylko funkcji ogrzewania.

Artykuł 4

▼M1

1. Państwa Członkowskie nie mogą zabronić, ograniczyć lub utrudniać wprowadzania do obrotu i oddania do użytku na ich terytoriach urządzeń i kotłów zgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy i posiadających oznakowanie CE przewidziane w art. 7, które wskazuje na ich zgodność ze wszystkimi przepisami niniejszej dyrektywy, łącznie z procedurami oceny zgodności ustanowionymi w art. 7 i 8, o ile Traktat lub inne dyrektywy bądź przepisy wspólnotowe nie stanowią inaczej.

▼B

2. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że kotły nie będą wprowadzane do użytku, jeśli ich sprawność nie odpowiada wymaganiom art. 5 ust. 1 i warunkom dopuszczenia do eksploatacji ustalonym przez Państwo Członkowskie na podstawie miejscowych warunków klimatycznych oraz charakterystyki energetycznej i użytkowej budynków.

3. Jednakże Państwa Członkowskie, w których w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy były szeroko stosowane kotły kominkowe i/lub kotły przeznaczone do instalowania w pomieszczeniach mieszkalnych, w dalszym ciągu dopuszczają te kotły do eksploatacji, pod warunkiem że ich sprawność zarówno dla mocy znamionowej jak i przy obciążeniu częściowym 30 % nie jest niższa od wymagań ustanowionych w art. 5 ust. 1 dla kotłów standardowych o więcej niż 4 %.

([1]) Dz.U. L 52 z 21.2.2004 r., str. 50.

▼B

4. Wyniki realizacji przepisów ust. 2 i 3 są stale nadzorowane przez Komisję i badane w ramach sprawozdania przedkładanego zgodnie z art. 10. Aby to osiągnąć, Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje wymagane przez nią w celu przedłożenia Radzie, jak to przewiduje wspomniany artykuł, propozycji zmian mających na względzie zapewnienie we wszystkich przypadkach wydajności energetycznej i swobodnego przepływu kotłów we Wspólnocie.

▼M1

5. a) W przypadku gdy kotły podlegają przepisom innych dyrektyw dotyczących innych aspektów, a które także nakładają wymóg umieszczenia oznakowania CE, oznakowanie to wskazuje, że istnieje domniemanie spełniania przez przedmiotowe kotły przepisów zawartych w tych innych dyrektywach.

b) Jednakże jeżeli co najmniej jedna z tych dyrektyw pozwala producentowi w okresie przejściowym na wybór regulacji, oznakowanie CE wskazuje zgodność z przepisami tylko dyrektyw zastosowanych przez producenta. W takim przypadku należy podać szczegółowe dane o zastosowanych dyrektywach, zgodnie z ich publikacją w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, w dokumentacji, uwagach i instrukcjach wymaganych przez te dyrektywy, towarzyszących takim kotłom.

▼B

Artykuł 5

1. Kotły muszą spełniać następujące wymagania dotyczące ich sprawności użytkowej:

— dla mocy znamionowa tj. w ruchu przy mocy znamionowej P_n wyrażonej w kW i przy średniej temperaturze wody kotłowej 70 °C,

oraz

— przy obciążeniu częściowym, tj. w ruchu przy obciążeniu 30 % i przy średniej temperaturze wody kotłowej zróżnicowanej w zależności od typu kotła.

Wymagania dotyczące sprawności użytkowej, które należy spełnić, podano w poniższej tabeli:

Typ kotła	Zakres mocy	Sprawność dla mocy znamionowej		Sprawność przy obciążeniu częściowym	
	kW	Średnia temperatura wody kotłowej (w °C)	Wymagana sprawność(w%)	Średnia temperatura wody kotłowej (w °C)	Wymagana sprawność (w%)
Kotły standardowe	4–400	70	$\geq 84 + 2 \log P_n$	≥ 50	$\geq 80 + 3 \log P_n$
Kotły niskotemperaturowe (*)	4–400	70	$\geq 87{,}5 + 1{,}5 \log P_n$	40	$\geq 87{,}5 + 1{,}5 \log P_n$
Kotły kondensacyjne	4–400	70	$\geq 91 + 1 \log P_n$	30 (**)	$\geq 97 + 1 \log P_n$

(*) Włącznie z kotłami kondensacyjnymi na paliwa płynne.
(**) Temperatura wody zasilającej kocioł.

▼B

2. Normy zharmonizowane, dotyczące wymagań niniejszej dyrektywy i opracowane na podstawie upoważnienia Komisji zgodnie z dyrektywami 83/189/EWG i 88/182/EWG ([1]) muszą określić, między innymi, metody weryfikacji podczas produkcji i pomiarów. Odpowiednie tolerancje muszą być zawarte w poziomach sprawności.

▼M3

———————

▼B

Artykuł 7

1. Jeżeli kotły odpowiadają normom zharmonizowanym, których numery zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i dla których Państwa Członkowskie opublikowały numery norm krajowych wdrażających te normy zharmonizowane, Państwa Członkowskie uznają, że kotły te spełniają zasadnicze wymagania dotyczące sprawności, ustanowione w art. 5 ust. 1. Kotły takie muszą nosić ►M1 oznakowanie CE ◄, określony w sekcji 1 załącznika I i musi im towarzyszyć deklaracja zgodności WE.

2. Zgodność kotłów produkowanych seryjnie musi być certyfikowana poprzez:

— badanie sprawności typu kotła zgodnie z modułem B opisanym w załączniku III,

— deklarację zgodności z zatwierdzonym typem zgodnie z modułami C, D lub E opisanymi w załączniku IV.

W przypadku kotłów spalających paliwa gazowe jako procedury oceny zgodności dotyczące ich sprawności należy stosować procedury oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa ustanowione w dyrektywie 90/396/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych

3. Urządzenia wprowadzane na rynek, które są sprzedawane oddzielnie, muszą nosić ►M1 oznakowanie CE ◄ i musi być do nich dołączona deklaracja zgodności WE, w której podane są parametry umożliwiające im po montażu osiągnięcie poziomów sprawności użytkowej określonych w art. 5 ust. 1.

▼M1

4. Oznakowanie CE zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy i z innymi przepisami dotyczącymi przyznania oznakowania CE, jak również oznakowania identyfikacyjne przewidziane w załączniku I, umieszczane są na kotłach w sposób widoczny, łatwy do odczytania i nieusuwalny. Zakazuje się umieszczania na kotłach oznakowań, które mogłyby wprowadzać w błąd osoby trzecie co do oznakowania CE pod względem znaczenia i formy. Wszelkie inne oznakowania mogą być umieszczane na kotłach i urządzeniach, pod warunkiem że nie zmniejszają widoczności i czytelności oznakowania CE.

5. a) W przypadku gdy Państwo Członkowskie stwierdza, że oznakowanie CE zostało umieszczone bezpodstawnie, producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie jest zobowiązany doprowadzić kotły do zgodności w zakresie przepisów dotyczących oznakowania CE oraz zaprzestać naruszania prawa na warunkach określonych przez Państwo Członkowskie;

b) w przypadku dalszego braku zgodności Państwo Członkowskie przyjmuje wszelkie właściwe środki w celu ograniczenia lub zakazu wprowadzania do obrotu przedmiotowego produktu, lub zapewnienia wycofania go z obrotu oraz informuje Komisję i odpowiednio inne Państwa Członkowskie.

([1]) Dz.U. L 81 z 26.3.1988, str. 75.

▼B

Artykuł 8

▼M1

1. Państwa Członkowskie informują Komisję oraz inne Państwa Członkowskie o organach wyznaczonych do przeprowadzania procedur określonych w art. 7 łącznie z zadaniami szczególnymi, do których przeprowadzenia organy te zostały wyznaczone wraz z ich numerami identyfikacyjnymi przyznanymi im wcześniej przez Komisję.

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wykaz organów notyfikowanych zawierający ich numery identyfikacyjne, jak również zadania, do których zostały wyznaczone. Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.

▼B

2. Państwa Członkowskie stosują do wyznaczania tych jednostek kryteria minimalne ustalone w załączniku V. Jednostki, które spełniają kryteria oceny ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych, uważa się za spełniające kryteria ustanowione w tym załączniku.

3. Państwo Członkowskie, które notyfikowało określoną jednostkę, wycofuje tę notyfikację, jeżeli stwierdzi, że jednostka ta przestała spełniać kryteria, określone w ust. 2. Niezwłocznie informuje o tym odpowiednio pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję oraz wycofuje notyfikację.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują do dnia 1 stycznia 1993 r. przepisy konieczne do dostosowania ich prawa do niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję

Przepisy te Państwa Członkowskie stosują od dnia 1 stycznia 1994 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierać będą odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania tego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie zezwalają do dnia 31 grudnia 1997 r. na wprowadzanie do obrotu i oddanie do użytku urządzeń, które w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy odpowiadały obowiązującym na ich obszarze krajowym przepisom i procedurom.

Artykuł 10

Po trzech latach od chwili wdrożenia niniejszej dyrektywy Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z uzyskanych wyników. Sprawozdaniu towarzyszą propozycje zmian, jakie należałoby wprowadzić do niniejszej dyrektywy, w świetle osiągniętych wyników i postępu technicznego.

▼M3

Artykuł 10a

Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu w art. 15 dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej zasady ogólne ustalania wymogów dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię ([1]), odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą, i może być zmieniona lub uchylona ►M4 zgodnie z art. 19 ust. 3 dyrektywy 2005/32/WE ◄.

([1]) Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 29.

▼B

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

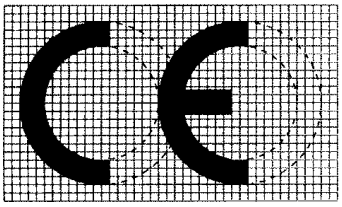
▼M1

ZAŁĄCZNIK I

OZNAKOWANIA ZGODNOŚCI CE I SPECYFICZNE OZNAKOWANIA DODATKOWE

1. **Oznakowanie zgodności CE**

Oznakowanie zgodności CE składa się z liter „CE” w następującej formie:

— W przypadku zmniejszania lub powiększania oznakowania CE proporcje powyższego rysunku muszą być zachowane.

— Różne elementy oznakowania CE muszą mieć wyraźnie takie same wymiary pionowe, które nie mogą być mniejsze niż 5 mm.

▼M3

_____

_____

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Moduł B: Badanie typu WE

1. Moduł ten opisuje tę część procedury, poprzez którą jednostka notyfikowana upewnia się i zaświadcza, że egzemplarz reprezentatywny dla zamierzonej produkcji spełnia odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy.

2. Wniosek o badanie typu WE składa producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie w wybranej przez niego jednostce notyfikowanej.

   Wniosek musi zawierać:

   — nazwę i adres producenta, a jeżeli wniosek złożony jest przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres,

   — pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej,

   — dokumentację techniczną, opisaną w sekcji 3.

   Producent musi przekazać do dyspozycji jednostki notyfikowanej egzemplarz reprezentatywny dla zamierzonej produkcji, zwany dalej „typem". Jednostka notyfikowana może żądać dalszych egzemplarzy, jeśli będą one niezbędne dla realizacji programu badań.

3. Dokumentacja techniczna musi umożliwić ocenę zgodności urządzenia z wymaganiami dyrektywy. Musi ona w stopniu niezbędnym do tej oceny obejmować projektowanie, wykonawstwo oraz działanie urządzenia i zawierać następujące dane, o ile są one niezbędne do oceny:

   — ogólny opis typu,

   — projekt koncepcyjny oraz rysunki wykonawcze i schematy części składowych, podzespołów, obwodów itp.,

   — opisy i objaśnienia konieczne do zrozumienia rysunków i schematów oraz działania wyrobu,

   — wykaz norm, określonych w art. 5 ust. 2, zastosowanych w całości lub częściowo oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymagań dyrektywy w przypadkach, gdzie nie zastosowano norm określonych w art. 5,

   — wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.,

   — sprawozdania z badań,

4. Jednostka notyfikowana musi:

   4.1. sprawdzić dokumentację techniczną i stwierdzić, czy typ został wyprodukowany zgodnie z tą dokumentacją oraz zidentyfikować części, które zostały zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi przepisami norm, określonych w art. 5 ust. 2 oraz te części, które zaprojektowano nie stosując odpowiednich przepisami tych norm;

   4.2. przeprowadzić lub zlecić wykonanie odpowiednich badań i niezbędnych prób w celu sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają zasadnicze wymagania dyrektywy tam, gdzie nie zostały zastosowane normy, określonych w art. 5 ust. 2;

   4.3. przeprowadzić lub zlecić wykonanie odpowiednich badań i/lub prób w celu sprawdzenia, tam gdzie producent wybrał zastosowanie odpowiednich norm, czy normy te zostały rzeczywiście zastosowane;

   4.4. uzgodnić z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badania i niezbędnych prób.

5. Jeżeli typ spełnia odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy świadectwo badania typu WE. Świadectwo zawiera nazwę i adres producenta, wynik badania i dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu.

   Wykaz istotnych elementów dokumentacji technicznej jest załączany do świadectwa, a jego kopia jest przechowywana przez jednostkę notyfikowaną.

▼B

Jeżeli jednostka notyfikowana odmawia wystawienia świadectwa badania typu WE producentowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi na terytorium Wspólnoty, to musi podać szczegółowe powody takiej odmowy.

Należy wprowadzić przepisy dotyczące procedury odwoławczej.

6. Wnioskodawca informuje jednostkę notyfikowaną, przechowującą dokumentację techniczną dotyczącą świadectwa badania typu WE o wszystkich modyfikacjach zatwierdzonego urządzenia, które muszą uzyskać dodatkowe zatwierdzenie, jeżeli mogą one mieć wpływ na zgodność z wymaganiami zasadniczymi lub na zalecane warunki użytkowania wyrobu. Dodatkowe zatwierdzenie wydaje się w formie uzupełnienia do pierwotnego świadectwa badania typu WE.

7. Każda jednostka notyfikowana musi bezzwłocznie przekazywać pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące wydanych i wycofanych świadectw badania typu WE oraz uzupełnień do tych świadectw.

8. Pozostałe jednostki notyfikowane mogą otrzymać kopię świadectwa badania typu WE i/lub uzupełnień. załączniki do świadectw muszą być przechowywane do dyspozycji pozostałych jednostek notyfikowanych.

9. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie musi przechowywać wraz z dokumentacją techniczną egzemplarze świadectw badania typu WE i ich uzupełnień co najmniej przez dziesięć lat od daty produkcji ostatniego wyrobu.

   Jeżeli ani producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie działają na terenie Wspólnoty, to obowiązek zapewnienia dostępu do dokumentacji technicznej ciąży na osobie odpowiedzialnej za wprowadzenie wyrobu rynek Wspólnoty.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Moduł C: Zgodność z typem

1. Moduł ten opisuje tę część procedury, poprzez którą producent lub jego upoważniony przedstawiciel ustanowiony we Wspólnocie zapewnia i deklaruje, że dane urządzenia są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i spełniają wymagania niniejszej dyrektywy, które się do nich odnoszą. ►M1 Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym urządzeniu i sporządza pisemną deklarację zgodności. ◄

2. Producent musi zastosować niezbędne środki w celu zagwarantowania, aby proces produkcyjny zapewniał zgodność produkowanych urządzeń z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i z wymaganiami niniejszej dyrektywy, dotyczącymi sprawności.

3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel musi przechowywać kopię deklaracji zgodności co najmniej przez dziesięć lat od ostatniej daty produkcji danego wyrobu.

   Jeżeli ani producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie prowadzą działalności we Wspólnocie, to obowiązek zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej ciąży na osobie odpowiedzialnej za wprowadzenie produktu na rynek Wspólnoty.

4. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta musi przeprowadzać lub zlecać przeprowadzenie wyrywkowych badań wyrobów. Badana jest odpowiednia próbka gotowych wyrobów, pobrana na miejscu przez jednostkę notyfikowaną, przy czym przeprowadza się odpowiednie badania według mających zastosowanie norm wymienionych w art. 5 ust. 2 lub badania równoważne mające na celu stwierdzenie zgodności wyrobu z wymaganiami właściwej dyrektywy. Jeżeli jeden lub kilka zbadanych próbek wyrobów nie wykazuje zgodności, wówczas jednostka notyfikowana musi podjąć odpowiednie kroki.

Moduł D: Zapewnienie jakości produkcji

1. Moduł ten opisuje procedurę, w ramach której producent, który wypełnił zobowiązania podane w sekcji 2, zapewnia i deklaruje, że dane urządzenia są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i spełniają wymagania niniejszej dyrektywy. ►M1 Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym urządzeniu i sporządza pisemną deklarację zgodności. Oznakowaniu CE towarzyszy numer identyfikacyjny organu notyfikowanego odpowiedzialnego za kontrole określone w pkt 4. ◄

2. Producent musi stosować zatwierdzony system jakości w produkcji, kontroli końcowej i badaniach opisany w sekcji 3. Producent podlega nadzorowi, określonemu w sekcji 4.

3. *System jakości*

3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o dokonanie oceny jego systemu zapewnienia jakości dla danych urządzeń.

   Wniosek musi zawierać:

   — wszystkie istotne dane dotyczące przewidywanej kategorii urządzeń,

   — dokumentację dotyczącą systemu jakości,

   — dokumentację techniczną dotyczącą zatwierdzonego typu i egzemplarz świadectwa badania typu WE.

3.2. System jakości musi zapewniać zgodność urządzeń z typem opisanym w świadectwie badania typu WE oraz z wymaganiami niniejszej dyrektywy, które ich dotyczą.

   Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w sposób systematyczny i logiczny na piśmie w formie polityk, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać jednolitą interpretację programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów dotyczących jakości.

   W szczególności musi ona zawierać odpowiedni opis:

▼B

— celów jakości, struktury organizacyjnej oraz zakresu odpowiedzialności i pełnomocnictw kierownictwa w odniesieniu do jakości urządzenia,

— zastosowanych technik produkcji, kontroli jakości i zapewnienia jakości, procesów oraz działań systematycznych,

— badań i prób, które mają być przeprowadzane przed rozpoczęciem produkcji, w trakcie produkcji i po jego zakończeniu oraz częstotliwości ich przeprowadzania,

— zapisów jakości, takich jak sprawozdania z kontroli, dane dotyczące wyników badań, dane kalibracyjne, protokoły kwalifikacyjne zatrudnionego personelu itp.,

— środków nadzoru nad osiąganiem wymaganej jakości urządzenia i skutecznym działaniem systemu jakości.

3.3. Jednostka notyfikowana musi ocenić system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, określonych w sekcji 3.2. W odniesieniu do systemów jakości opartych na odpowiedniej normie zharmonizowanej musi ona przyjąć przez domniemanie zgodność z tymi wymaganiami. Co najmniej jeden członek zespołu oceniającego musi posiadać doświadczenie w ocenianiu odpowiedniej technologii produkcji. Postępowanie oceniające obejmuje wizytację w siedzibie producenta.

Jednostka notyfikowana zawiadamia producenta o swojej decyzji. Zawiadomienie zawiera wynik badania i właściwe uzasadnienie orzeczenia.

3.4. Producent musi podjąć się spełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości i utrzymywać go na odpowiednim i skutecznym poziomie.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel musi informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszystkich proponowanych zmianach tego systemu.

Jednostka notyfikowana musi ocenić proponowane zmiany i rozstrzygnąć, czy zmieniony system jakości będzie nadal odpowiadał wymaganiom, określonym w sekcji 3.2, czy też niezbędna jest jego ponowna ocena.

Jednostka notyfikowana musi zawiadomić producenta o swojej decyzji. Zawiadomienie musi zawierać wynik badania i należyte uzasadnienie orzeczenia.

4. *Nadzór w ramach odpowiedzialności jednostki notyfikowanej*

4.1. Celem nadzoru jest zagwarantowanie, że producent wypełnia należycie zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.

4.2. Producent musi zezwolić jednostce notyfikowanej na dostęp w celu kontroli do miejsc produkcji, kontroli, badań i przechowywania oraz udostępnić wszystkie niezbędne informacje, w szczególności:

— dokumentację systemu jakości,

— zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli, dane dotyczące wyników badań, dane kalibracyjne, protokoły kwalifikacyjne zatrudnionego personelu itp.

4.3. Jednostka notyfikowana musi przeprowadzać okresowe rewizje ksiąg w celu upewnienia się, czy producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazywać sprawozdania z tych badań producentowi.

4.4. Jednostka notyfikowana może ponadto dokonywać niezapowiedzianych wizytacji u producenta. Podczas tych wizytacji jednostka notyfikowana może przeprowadzać lub zlecić przeprowadzenie badań w celu sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania systemu jakości; w razie potrzeby jednostka notyfikowana musi przekazać producentowi sprawozdanie z wizytacji, a w przypadku przeprowadzania badań - także sprawozdań z tych badań.

5. Producent musi przechowywać do dyspozycji władz państwowych przynajmniej przez dziesięć lat od daty produkcji ostatniego urządzenia następującą dokumentację:

— dokumentację, określoną w sekcji 3.1 tiret drugie,

— aktualizacje, określone w sekcji 3.4 akapit drugi,

— orzeczenia i sprawozdania jednostki notyfikowanej określone w ostatnim akapicie sekcji 3.4 oraz w sekcjach 4.3 i 4.4.

▼B

6. Każda jednostka notyfikowana musi przekazywać pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje o wydanych lub wycofanych zatwierdzeniach systemów jakości.

Moduł E: Zapewnienie jakości wyrobu

1. Moduł ten opisuje procedurę, w ramach której producent, który wypełnił zobowiązania podane w sekcji 2, zapewnia i deklaruje, że kotły i urządzenia są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE. ►M1 Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie umieszcza oznakowanie CE na każdym kotle i urządzeniu oraz sporządza pisemną deklarację zgodności. Oznakowaniu CE towarzyszy numer identyfikacyjny organu notyfikowanego odpowiedzialnego za kontrole określone w pkt 4. ◄

2. Producent musi stosować zatwierdzony system jakości w końcowej kontroli i badaniach kotłów i urządzeń, opisany w sekcji 3. Producent podlega sprawdzeniom, określonym w sekcji 4.

3. *System jakości*

3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o dokonanie oceny jego systemu zapewnienia jakości dla kotłów i urządzeń.

Wniosek musi zawierać:

— wszystkie istotne informacje dotyczące przewidywanej kategorii kotłów i urządzeń,

— dokumentację dotyczącą systemu jakości,

— dokumentację techniczną dotyczącą zatwierdzonego typu i egzemplarz świadectwa badania typu WE.

3.2. W celu sprawdzenia zgodności z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy, w ramach systemu jakości badany jest każdy kocioł lub urządzenie i przeprowadzane są stosowne badania, określone w odnośnych normach (normie), przewidziane w art. 5, lub badania równoważne. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w sposób systematyczny i logiczny na piśmie w formie polityki, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać jednolitą interpretację programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów dotyczących jakości.

W szczególności musi ona zawierać odpowiedni opis:

— celów jakości, struktury organizacyjnej oraz zakresu odpowiedzialności i pełnomocnictw kierownictwa w odniesieniu do jakości urządzenia,

— badań i prób, które będą przeprowadzane po zakończeniu produkcji,

— środków nadzoru nad skutecznym działaniem systemu jakości,

— zapisów jakości, takich jak sprawozdania z kontroli, dane dotyczące wyników badań, dane kalibracyjne, protokoły kwalifikacyjne zatrudnionego personelu itp.

3.3. Jednostka notyfikowana musi ocenić system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, określone w sekcji 3.2. W odniesieniu do systemów jakości opartych na odpowiedniej normie zharmonizowanej musi ona przyjąć przez domniemanie zgodność z tymi wymaganiami.

Co najmniej jeden członek zespołu oceniającego musi posiadać doświadczenie w ocenianiu odpowiedniej technologii produkcji. Postępowanie oceniające musi obejmować wizytację w siedzibie producenta.

Jednostka notyfikowana musi zawiadomić producenta o swojej decyzji. Zawiadomienie musi zawierać wynik badania i należyte uzasadnienie orzeczenia.

3.4. Producent musi podjąć się spełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości i utrzymywać go na odpowiednim i skutecznym poziomie.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel musi informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszystkich proponowanych zmianach tego systemu.

▼B

Jednostka notyfikowana musi ocenić proponowane zmiany i rozstrzygnąć, czy zmieniony system jakości będzie nadal odpowiadał wymaganiom, określonym w sekcji 3.2, czy też niezbędna jest jego ponowna ocena.

Jednostka notyfikowana musi zawiadomić producenta o swojej decyzji. Zawiadomienie musi zawierać wynik badania i należyte uzasadnienie orzeczenia.

4. *Nadzór w ramach odpowiedzialności jednostki notyfikowanej*

4.1. Celem nadzoru jest zagwarantowanie, że producent wypełnia należycie zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.

4.2. Producent musi zezwolić jednostce notyfikowanej na dostęp w celu kontroli do miejsc produkcji, kontroli, badań i przechowywania oraz udostępnić wszystkie niezbędne informacje, w szczególności:

— dokumentację systemu jakości,

— dokumentację techniczną,

— zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli, dane dotyczące wyników badań, dane kalibracyjne, protokoły kwalifikacyjne zatrudnionego personelu itp.

4.3. Jednostka notyfikowana musi przeprowadzać okresowe rewizje ksiąg w celu upewnienia się, czy producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazywać sprawozdania z tych badań producentowi.

4.4. Jednostka notyfikowana może ponadto dokonywać niezapowiedzianych wizytacji u producenta. Podczas tych wizytacji jednostka notyfikowana może przeprowadzać lub zlecić przeprowadzenie badań w celu sprawdzenia prawidłowości funkcjonowania systemu jakości; w razie potrzeby jednostka notyfikowana musi przekazać producentowi sprawozdanie z wizytacji, a w przypadku przeprowadzenia badań - także raportów z tych badań.

5. Producent musi przechowywać do dyspozycji władz państwowych przynajmniej przez dziesięć lat od daty produkcji ostatniego kotła lub urządzenia następującą dokumentację:

— dokumentację, określoną w sekcji 3.1 tiret trzecie;

— zmiany, określone w sekcji 3.4 akapit drugi

— orzeczenia i sprawozdania jednostki notyfikowanej określone w ostatnim akapicie sekcji 3.4 oraz w sekcjach 4.3 i 4.4.

6. Każda jednostka notyfikowana musi przekazywać pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje o wydanych lub wycofanych zatwierdzeniach systemów jakości.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Minimalne kryteria, jakie muszą zostać wzięte pod uwagę przez Państwa Członkowskie przy notyfikowaniu jednostek

1. Jednostka, jej dyrektor i personel odpowiedzialny za przeprowadzenie badań weryfikacyjnych nie mogą być projektantem, producentem, dostawcą lub instalatorem badanego urządzenia ani upoważnionym przedstawicielem jakiejkolwiek z tych stron. Nie mogą oni ani bezpośrednio ani jako upoważnieni przedstawiciele brać udziału w projektowaniu, budowie, dystrybucji lub konserwacji takich kotłów i urządzeń. Nie wyklucza to jednak możliwości wymiany informacji technicznych pomiędzy producentem a jednostką.

2. Jednostka i jej personel muszą wykonywać badania i weryfikacje na najwyższym poziomie zawodowej rzetelności i kompetencji technicznej, nie mogą podlegać jakimkolwiek naciskom i wpływom szczególnie materialnym, które mogłyby mieć wpływ na ich opinię, lub wyniki ich prac, szczególnie ze strony osób lub grup osób zainteresowanych w wynikach weryfikacji.

3. Jednostka musi mieć do swojej dyspozycji konieczny personel i posiadać niezbędne wyposażenie umożliwiające im właściwe spełniania zadań technicznych i administracyjnych związanych z działalnością inspekcyjną i nadzorczą; musi ona mieć również dostęp do potrzebnego wyposażenia dla każdej specjalnej weryfikacji.

4. Personel odpowiedzialny za inspekcje musi mieć:

   — gruntowne przeszkolenie techniczne i zawodowe,

   — wystarczającą wiedzę wymaganą do badań, które przeprowadza i odpowiednie doświadczenie praktyczne w takich badaniach,

   — kompetencje do wystawiania świadectw, notatek i sprawozdań wymaganych do potwierdzenia wiarygodności wyników badań.

5. Należy zagwarantować bezstronność personelu przeprowadzającego inspekcje. Wynagrodzenie członków personelu nie może zależeć ani od ilości przeprowadzonych przez niego badań ani od wyników tych badań.

6. Jednostka musi być ubezpieczona od odpowiedzialności chyba że odpowiedzialność tą bierze na siebie Państwo zgodnie z przepisami krajowymi, lub Państwo Członkowskie bierze na siebie odpowiedzialność za badania.

7. Personel jednostki musi przestrzegać tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas przeprowadzonych badań (poza udostępnianiem ich odpowiednim władzom administracyjnym Państwa, w którym ta działalność jest prowadzona) według tej dyrektywy lub przepisów prawa krajowego ją wprowadzających.